

Berättelsen om följeslagaren som begick självmord

Det berättas på auktoriteten av Jabir att Tufail bin 'Amr Ad-Dausi (må Allah vara nöjd med honom) kom till Profeten ﷺ] och sade:

”Behöver du starkt, befast skydd? Stammen Daus hade ett fort under den förislamiska perioden.” Profeten ﷺ avböjde detta erbjudande, eftersom det (privilegiet att skydda Profeten ﷺ) redan hade reserverats för Ansaar.

När Profeten ﷺ emigrerade till Madinah emigrerade också Tufail bin Amr till den platsen, och tillsammans med honom emigrerade en man från hans stam. Men Medinahs klimat passade honom inte och han (må Allah vara nöjd med honom) insjuknade. Han kände sig mycket illa till mods. Så han tog tag i ett järnspikhuvud och skar av sina fingerled. Blodet strömmade från hans händer tills han dog.

Tufail bin 'Amr såg honom i en dröm. Hans tillstånd var gott och han såg honom med sina händer inlindade. Han (Tufail) sade till honom: ”Vilken behandling visade din Herre dig?” Han svarade: ”Allah beviljade mig förlåtelse för min emigration till Profeten.” [52] Han (Tufail) sade återigen: ”Vad är detta som jag ser dig linda in dina händer?” Han svarade: ”Jag fick höra (av Allah): Vi skulle inte rätta till något av dig som du skadat själv.” Tufail berättade denna (dröm) för Allahs Sändebud. På det bad han ﷺ: ”O Allah! Bevilja förlåtelse även till hans händer.” [53]

Fotnoter:

[51] När Profeten ﷺ befann sig i Mecka.

[52] [Mohammed Thajammul Hussain Manna:] Hijra till ett islamskt land, för religionens skull, är så dygdig att den kan avlösa och förlåta till och med stora synder.

[53] Sahih Muslim 116. Detta kapitel namngavs: ”Beviset att den som dödar sig själv inte betraktas som en otrogen” i Sahih Muslim.

Berättelsen om följeslagaren som begick självmord

*Utdrag ur boken 'The Biography of Prophet Mohammad ﷺ' vol. 2 av
Mohammad Thajammul Hussain Manna.*